

DOSTOSOWANE WYMAGANIA EDUKACYJNE FIZYKA – KLASY 7–8

1. Ogólne sposoby dostosowania wymagań do indywidualnych potrzeb edukacyjnych i rozwojowych ucznia:
 - dostosowanie tempa pracy i liczby wykonywanych jednorazowo zadań do możliwości ucznia;
 - wydłużenie czasu na wykonanie zadań, odpowiedź ustną, kartkówkę, sprawdzian
 - dzielenie dłuższych lub wieloetapowych poleceń i zadań na krótsze etapy oraz sprawdzanie, czy uczeń właściwie zrozumiał polecenie;
 - formułowanie poleceń krótko, jasno i jednoznacznie;
 - umożliwienie korzystania z odpowiednio dobranych pomocy dydaktycznych
 - częste odwoływanie się do konkretów, przykładów praktycznych
 - ograniczenie bodźców rozpraszających oraz wybór miejsca w klasie sprzyjającego koncentracji;
 - udzielanie szybkiej, konkretnej informacji zwrotnej: co uczeń wykonał prawidłowo, co wymaga poprawy i w jaki sposób może to poprawić;
 - wzmacnianie samodzielności, zauważanie postępów, wskazywanie mocnych stron i budowanie motywacji do podejmowania wysiłku;
 - uwzględnianie stanu emocjonalnego ucznia; unikanie publicznego omawiania jego trudności i błędów.
2. Dostosowanie sposobu sprawdzania wiedzy i umiejętności:
 - w razie potrzeby zmniejszenie liczby przykładów sprawdzających tę samą umiejętność, bez rezygnacji ze sprawdzenia kluczowych wiadomości i umiejętności
 - wydłużenie czasu na zastanowienie i wykonanie pracy; w razie potrzeby umożliwienie ustnego doprecyzowania odpowiedzi;
 - odczytanie uczniowi polecenia albo wyjaśnienie jego konstrukcji, jeżeli trudność językowa nie jest przedmiotem sprawdzania;
 - w przypadku nieczytelnego zapisu umożliwienie uczniowi odczytania własnego rozwiązania lub ustnego wyjaśnienia toku rozumowania;
 - ocenianie przede wszystkim rozumienia pojęć fizycznych i umiejętności zastosowania wiedzy
 - umożliwienie poprawy ocen zgodnie ze statutem szkoły.